

Вгорі небо, внизу море;  
Туга давить через край:  
Де подіти люте горе?  
Думка думку щораз боре  
Про коханий рідний край.

Ти в чужину несеш, човне,  
Одинокого пловця:  
Моє серце слізьми повне,  
Щось важке, щось невимовне  
Гнітить душу без кінця.

Хто з нас батьківську країну  
Проміняє на чужу?  
Вічний сором тобі, сину,  
За се був би! Вперед лину;  
Сонце світить, я ж тужу.

Ревуть вітри бистрокрилі,  
Човен крутиться, рипить...  
Однесіть додому, хвилі,  
Поцілунки мої щирі,  
Коли хочете втопить!